

ע"פ 31241/07/18 - גבאי רשף נגד מדינת ישראל

בית הדין הארצי לעבודה

ע"פ 31241-07-18

11 פברואר 2019

המערערים

1. גבאי רשף. 2. מיכל גבאי רום

-

המשיבה

מדינת ישראל

בפני סגן הנשיאה אילן איטח, השופטת סיגל דוידוב-מוטולה, השופט רועי פוליאק

ב"כ המערערים עו"ד ענת קירשנברג

ב"כ המשיבה עו"ד ענבר סהראי

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית הדין האזורי תל אביב (השופטת כתוארה אז עידית איצקוביץ; הע"ז 28013-05-15) שבו הושת על כל אחד מהמערערים לשלם קנס בגובה של 30,000 ₪ בגין העסקת שני עובדים זרים ללא היתר וקנס של 10,000 ₪ בגין העסקת עובדים זרים אלה ללא ביטוח רפואי. עוד יצוין כי בקשת המערערת להסתפק בענישה ללא הרשעה נדחתה.

2. בקליפת אגוז נציין כי ביום 22.5.2017 נמצאו בביתם של המערערים שני עובדים זרים אשר הועסקו בעבודות משק בית. עובדים אלה הועסקו מבלי שהיה היתר להעסקתם ומבלי שהוסדר להם ביטוח רפואי, בין פעם לפעמיים בשבוע למשך תקופה של יותר משנה.

3. הערעור שלפנינו סב על סוגיית ביטול הרשעתה של המערערת 2 (להלן - המערערת) וכן על שיעור הקנס שהוטל על המערערים.

4. לאחר שבחנו את כלל חומר התיק וטיעוני הצדדים, נחה דעתנו כי דין ערעור המערערת 2 בנוגע לביטול הרשעתה להידחות. לעניין זה, מקובלת עלינו קביעת בית הדין האזורי כי לא עלה בידי המערערת להוכיח במידת הוודאות הנדרשת כי הרשעתה תוביל לפיטוריה ולחוסר יכולתה להמשיך ולעסוק בעיסוקה. אף אם נקבל את האמור במכתבו של מנכ"ל החברה בה מועסקת המערערת, מכתב אשר עמד ביסוד עמדת שירות המבחן שלא להרשיע, הרי שאין בו כדי לבסס את האפשרות לפגיעה

עמוד 1

במערכת ברמת ההסתברות הנדרשת כשיקול נכבד בשאלת בחינת ביטול ההרשעה. כפי שמצוין בתסקיר שירות המבחן וכפי שעולה מתוך המכתב שהוגש לעיונו בהסכמת המשיבה במהלך הדיון, הרי שעסקין בחשש גרידא אשר לא די בו. יתר על כן, כעולה מהטיעון לפנינו, עסקין בחשש הנוגע להתרחשות בעוד כשנתיים ימים. משכך, אין בחשש זה כדי לגבור על האינטרס הציבורי שבהרשעה, לרבות שיקולים של גמול, הרתעה ואחידות הענישה (ע"פ (ארצי) 33112-09-15 **מדינת ישראל נ' זלקינד** (5.7.2017)).

5. אשר לגובה הקנס שהושת על המערערים - בנסיבות העניין בחרנו שלא להתערב בקביעת בית הדין האזורי לפיה יש לקבוע לכל אחד מסוגי העבירות מתחם ענישה אחר. עם זאת, אנו סבורים כי יש להתייחס להעסקת שני העובדים כאל אירוע אחד ולכן כל אחד מהמתחמים אמור להתייחס להעסקת שני העובדים גם יחד.

בבוא בית הדין לגזור את העונש בתוך המתחם, אכן היה עליו לשקול כטענת המערערים את המעורבות השונה של המערערים בביצוע העבירה ואת העובדה כי עסקין ביחידה כלכלית אחת. בנסיבות המקרה ובשים לב למעורבות השונה של בני הזוג, כפי שנקבע על ידי בית הדין האזורי בגזר דינו, אנחנו מעמידים את הקנס שהוטל בגין העסקתם של העובדים הזרים ללא היתר על סך של 17,500 ₪ על המערער 1 (להלן - המערער) ועל סך של 10,000 ₪ על המערערת; ואת הקנס שהוטל בגין העסקתם של העובדים הזרים ללא ביטוח רפואי על סך של 7,500 ₪ למערער ו-5,000 ₪ למערערת.

בעת קביעת הקנסות כאמור, אנו ערים להוראת סעיף 2(א1) לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991. בנסיבות העניין, כאשר אנו מביאים בחשבון את המשמעות של הרשעה של המערערים, היות האירוע אירוע אחד כאמור בו הועסקו שני עובדים תחת העסקתו של עובד אחד וכן את יתר הנסיבות כולל העובדה שעסקין בהעסקה לא רציפה וללא הלנה, שוכנענו כי קיים טעם מיוחד שלא להשית על המערערים את כפל הקנסות המנהליים המצטברים כדרישת ב"כ המשיבה.

למען הסר ספק, ההתחייבות שהמערערים חוייבו לחתום עליה, תעמוד על כנה.

6. **סוף דבר** - הערעור מתקבל בחלקו כמפורט לעיל. ככל שהמערערים כבר שילמו למשיבה סכום העולה על גובה הקנס כפי שנקבע בערעור זה, יושב להם ההפרש.

ניתן היום, ו' אדר א'
תשע"ט (11 פברואר
2019), בהעדר הצדדים
וישלח אליהם.
אילן איטח,
סגן נשיאה, אב"ד

סיגל דוידוב-מוטולה, שופט
רועי פוליאק, שופט